

Predica de la Krefeld

Citate din predica: „Schimbă Dumnezeu sensul Cuvântului Său?” – fr. W.M. Branham

– partea întâi -

Sâmbătă, 9 iunie 1984, ora 19:30

Fr. Frank

În această seară doresc să citesc dintr-o predică a fratelui Branham ca să avem un fundament pentru aceste zile. Dar mai înainte, două versete din Sfânta Scriptură. Primul din Matei 3:16 „*De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit din apă. Și iată în clipa aceea cerurile s-au deschis și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El*”. Apoi Ioan 1:31-34: „*«Eu însumi nu Îl cunoșteam, dar tocmai pentru aceasta am venit ca să botez cu apă: ca El să fie făcut cunoscut lui Israel»*. Ioan a făcut următoarea mărturisire: *«Am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El. Eu nu-L cunoșteam dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: «Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.» Și eu am văzut lucrul acesta și am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu»*”.

În cuvântul de introducere am citit că Toma a zis: „Doar dacă eu pun degetul meu în semnul cuielei, altfel nu pot să cred”. Aici nu era vorba doar despre un slujitor al Domnului care avea niște îndoieli, ci aici era vorba de o mărturie suplimentară în Sfânta Scriptură prin care se mărturisea despre o trăire pe care a făcut-o cineva care L-a văzut pe Domnul după învierea Lui.

Noi suntem recunoscători pentru toate lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu și pentru cele pe care El le-a permis. Altfel noi n-am fi avut această mărturie minunată, dacă ea n-ar fi fost scrisă. Cu aceasta eu mă refer la mărturisirea minunată a lui Toma: „*Domnul meu și Dumnezeul meu!*” Îndoiala lui s-a meritat. Dacă cineva are niște îndoieli sincere, el va fi răsplătit până la urmă; dar la un moment dat el trebuie să fie în stare să creadă.

Doresc să mai spun ceva în legătură cu versetele citite. Ioan nu l-a cunoscut mai înainte pe Domnul, aceasta este mărturia lui. Dar el a putut spune: „Acela care m-a trimis pe mine să botez cu apă, Acela mi-a zis, Acela mi-a vorbit”. În toate timpurile Dumnezeu a vorbit și toți aceia care au auzit vocea Lui au mărturisit despre ceea ce le-a spus El. Când Dumnezeu a trimis pe cineva, El i-a spus întotdeauna cu exactitate ceea ce este în legătură cu această misiune a lui. Dumnezeu nu ne lasă niciodată în lucruri neclare.

„*Eu nu Îl cunoșteam, dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: «Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se, este cel ce botează cu Duhul Sfânt»*”. Acesta este un lucru minunat! Aceste versete se completează în mod minunat. Din Matei 3:16 și Ioan 1:31-33. În Matei 3:16 este scris: „*De îndată ce a fost botezat Isus și a ieșit din apă, în clipa aceea cerurile s-au deschis și el, Ioan, a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El*”. Ioan a mărturisit că „a venit și a rămas peste el”. Mulți au avut o trăire, dar Duhul lui Dumnezeu n-a putut rămâne în ei, fiindcă a fost întristat.

De aceea El s-a retras. Este foarte important ca noi să nu avem doar o trăire cu Dumnezeu, ci Duhul lui Dumnezeu să rămână peste noi, să se odihnească peste noi, să ne unghieze, să ne pecetluiască și să ne călăuzească în tot adevărul Cuvântului. Acesta este lucrul important.

Doresc să citesc din predica Fratelui Branham, care încă nu e tipărită, („Schimbă Dumnezeu sensul Cuvântului Său?” – 27.04.2965, Los Angeles – n.red.) dar o vom tipări. Doresc să citesc câteva pasaje. Aceasta ne va fi de ajutor ca să ne ordonăm biblic atitudinea noastră față de experiența Cincizecimii. Cine are o trăire biblică cu Dumnezeu sau dorește să facă această trăire cu El, trebuie să-și ordoneze într-un mod biblic gândurile și atitudinea lui. O altă cale nu există! Dumnezeu nu ne va putea binecuvânta niciodată dacă noi ne înălțăm peste Cuvântul Lui sau trecem peste marginile lui. Noi trebuie să ne supunem Cuvântului Său și să avem un consimțământ sincer față de Cuvântul Său. Dumnezeu să mi-o dăruiască mie și nouă tuturor în aceste zile: o aprobare din adâncul inimilor noastre față de tot Cuvântul lui Dumnezeu și noi să-l putem mișca în inimile noastre prin credință.

În această predică, fratele Branham face mai întâi comparații între Balaam și Moise, între voia îngăduită și voia desăvârșită a lui Dumnezeu. El face aici niște comparații, ca să ne arate unde poate fi făcută voia desăvârșită a lui Dumnezeu, și anume doar acolo unde este vestit mesajul profetic al lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său. Nu acolo unde vine un așa zis proroc care are în inima lui dorința să fie plătit, ci acolo unde Domnul însuși a vorbit, unde El însuși împlinește făgăduințele Lui, acolo unde poporul Său a trăit ieșirea afară, merge pe calea lui Dumnezeu, în voia Lui și este adunat sub sângele jertfit. Eu cred că în zilele noastre putem face, fără nici o efortare, o comparație foarte reală.

Citat: „Dorim să facem o prezentare generală. Noi știm că Balaam era un proroc. În acel timp Balac era împăratul peste moabiți. Ei nu erau niște necredincioși fiindcă Moab slujea aceluiași Dumnezeu căruia îi slujea și Israel. Moab se trăgea din Lot, fiul pe care Lot îl avusese cu fiica sa; de aceea slujeau ei aceluiași Dumnezeu”.

Luați aminte, ei aduceau aceleași jertfe. Aici nu este vorba doar despre o rugăciune oarecare și ca să se aducă o jertfă oarecare, ci este vorba ca Dumnezeu să facă cunoscut poporului Său voia Lui și poporul Său să fie pregătit ca să împlinească prin credință această voie.

Citat: „Acesta este un simbol pentru întâlnirea firescului cu duhovnicescul. Dacă firescul întâlnește duhovnicescul acolo are loc întotdeauna o ciocnire, fiindcă ei se ciocnesc frontal. Eu doresc să prezint Israelul ca fiind Adunarea cea duhovnicească și Moab cea firească, ceea ce numim noi biserica lumească”.

Aici noi găsim baza. Fratele Branham a zis că în fiecare trezire se nasc gemeni. Cei cu gândire firească și cei cu gândire duhovnicească. Cei care primesc Cuvântul Domnului printr-o descoperire dumnezeiască și ceilalți care încearcă să-l trateze cu propria lor înțelegere.

În fiecare epocă au existat chemați și aleși. Întotdeauna există două grupuri. Bineînțeles că toți se numesc duhovnicești; eu nu am întâlnit pe niciunul care să se fi caracterizat ca fiind fireesc dacă el vorbește despre lucruri duhovnicești. Fiecare este într-un anumit fel duhovnicesc sau cel puțin așa se pare și nimeni nu admite ca să se spună că el gândește sau lucrează într-un mod fireesc. Dar noi am citit că dacă aceste două lucruri se întâlnesc, ele se ciocnesc frontal. Ei vorbesc de fapt două limbi diferite, de fapt ei nu au nimic în comun. Noi credem din toată inima noastră că Dumnezeu îi caracterizează pe cei

aleși prin faptul că ei cred din toată inima lor Cuvântul descoperit pentru timpul lor fără să-l răstălmăcească, fără să pună la o parte ceva ce nu le convine, ci ei cred întreaga mărturie.

Citat: „Noi toți știm că există o Adunare și din această Adunare se naște Mireasa. Noi știm că acest lucru este adevărat. Acum ei se întâlnesc. Aceasta s-a întâmplat în cazul unei situații despre care eu aș dori să vorbesc doar un moment. În acel moment când ei s-au ciocnit unii au văzut ce făceau ceilalți și acolo a avut loc o imitație mare. Întotdeauna există un original și tot ce nu este original, trebuie și poate fi doar o imitație”.

Moise a avut o chemare originală, a avut o misiune originală, a avut un mesaj original, el a venit la poporul lui Dumnezeu cu acest mesaj al lui Dumnezeu și ca să împlinească făgăduința pe care Dumnezeu a dat-o lui Avraam. A existat un singur original, tot restul erau niște imitații care au apărut după aceea, dar Dumnezeu a sprijinit până la sfârșit doar ceea ce a fost spus și făcut în Numele Lui, conform Cuvântului Său și conform poruncii și însărcinării Sale; tot restul a rămas în urmă. Așa va fi și la sfârșitul zilelor. Dumnezeu nu poate să meargă pe 100 de căi diferite, ci Dumnezeu are o singură cale și Adunarea Lui Îl urmează pe această cale divină.

Citat: „Astăzi noi constatăm că avem prea multe imitații. Dacă voi faceți lucrul acesta, atunci veți avea întotdeauna probleme. Voi nu puteți trăi viața altuia, noi nu putem imita ceva, noi trebuie să fim ceea ce suntem! Voi nu puteți și nu aveți voie să încercați lucrul acesta. Dacă cineva face ceva, atunci voi sunteți de părerea că și voi trebuie s-o faceți doar fiindcă el o face. Lăsați lucrul acesta la o parte! Voi sunteți o persoană unică înaintea lui Dumnezeu, o individualitate înaintea lui Dumnezeu. Noi nu avem voie să ne imităm reciproc”.

Eu consider că aceasta este o limbă foarte clară și nici astăzi și nici în viitor nimeni să nu fie de părerea că aici în predica aceasta este vorba că s-a ținut o predică celor din timpul lui Moise. Nu și iarăși nu! Nu aceasta era ținta, ci era vorba ca în timpul acesta să ne fie arătat nouă care a fost calea lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său atunci și care este calea lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său astăzi. Cel care primește har din partea lui Dumnezeu, acela respectă toate deciziile lui Dumnezeu, altfel nu are nici o posibilitate ca să umble pe calea lui Dumnezeu.

Citat: „Voi puteți fi foarte sinceri și totuși să fiți greșiți. Voi puteți fi greșiți. Unii au impresia că sunt pe calea cea dreaptă, dar sfârșitul ei este moartea”.

Nu este suficientă o sinceritate, aceasta nu va mântui pe nimeni! Oare nu credeți voi că pretutindeni sunt oameni sinceri? Eu îmi permit s-o spun așa cum a exprimat-o și fratele Branham: dacă o doamnă tânără merge într-o mănăstire, atunci ea nu se duce acolo ca să se bucure de viața ei, ci ea merge acolo cu o inimă sinceră ca să slujească lui Dumnezeu. Dar sinceritatea aceasta nu ajută la nimic dacă nu este calea lui Dumnezeu pe care umblăm noi.

Nu sunteți voi de părerea că astăzi sunt mulți oameni sinceri care spun: „Isus s-a rugat pentru unitate și noi cu toții trebuie să fim una”? Și ei sunt foarte sinceri, până acolo că va sosi ceasul când un frate îl va omorî pe fratele său sau va ajuta să fie omorât, fiind de părerea că a făcut o slujbă lui Dumnezeu. Dacă ne uităm înapoi atunci noi putem vedea dezvoltarea duhovnicească într-un mod foarte clar. În primul foc de trezire Dumnezeu separă poporul Său; dar după aceea focul se micșorează, totul este mai căldicel și mai leneș și atunci oamenii se orientează spre lucrurile care au fost lăsate în urmă. Nu dorim s-o spunem mai în detaliu, o vom face poate cândva într-o altă broșură.

Citat: „Eu cred că Abel a avut la început o descoperire duhovnicească. Că nu erau roadele pământul și nu era lucrarea mâinilor noastre și așa mai departe, ci a fost sângele; el a adus lui Dumnezeu o jertfă mai plăcută decât Cain. Același lucru îl întâlnim noi la Avraam cu Lot, în legătură cu o decizie. Lot s-a coborât în vale când a sosit timpul, când adunarea duhovnicească și firească s-au ciocnit din pricina păstorilor și ei trebuiau să se despartă. Când se întâmplă lucrul acesta acolo este întotdeauna invidie și gelozie”.

Aici noi avem o legătură foarte deosebită. Nu de la Avraam și Lot a început, ci de la păstorii lor: păstorii lui Avraam și păstorii lui Lot. După aceea a început totul, astfel că Avraam și Lot au trebuit să se despartă. De vină nu este întotdeauna poporul lui Dumnezeu, ci aceia care sunt păstori peste acest popor sau care doresc ca să fie păstori peste acest popor și ei au un interes mai mare pentru lână decât pentru oi. Aici începe un mare necaz. Dar Dumnezeu are întotdeauna oameni, și anume păstori pe care El însuși i-a pus în Adunare, iar pentru aceasta noi suntem mulțumitori.

Nu ca să avem păstori care au ieșit afară ca urmare a unei catastrofe care a avut loc, ci păstori care în toate situațiile au rezistat cu ajutorul Dumnezeului nostru.

Citat: „Invidia este cauza când se întâmplă astfel de lucruri”.

Bineînțeles acesta este punctul. Așa a fost la început la Cain și Abel, așa va fi până la sfârșit. Acolo este cineva care gândește în sinea lui: acest frate are adunări, aceasta o pot face și eu. Și deodată acolo sunt făcute niște comparații omenești, firești și ei încep un program propriu. Mulți și-au zidit propriile lor împărății în mijlocul împărăției lui Dumnezeu și aceasta nu are voie ca să se fie așa! Isus Hristos, Domnul nostru a spus: „*Eu voi zidi Adunarea Mea și porțile locuinței morților nu o vor birui*”. În Adunarea Lui El a pus slujbe și responsabilități, nu niște oameni care sunt de părerea că și ei pot face ceva, ci oameni pe care Dumnezeu i-a așezat.

Citat: „Când Dumnezeu a acceptat descoperirea lui Abel și jertfa lui, atunci Cain a devenit gelos pe Abel. Acolo a avut loc prima crimă”.

Când se comite crima, defăimarea și tot ce mai face parte din acest grup? Atunci când această invidie sau gelozie vine peste acei oameni și-i mănâncă de tot încât ei nu se mai pot controla. În loc ca noi să ne bucurăm când Dumnezeu binecuvântează pe cineva, căci noi știm că nici un om nu poate să se binecuvânteze; aceasta o poate face doar Dumnezeu. Fiecare mădular care face parte din trupul Domnului se bucură când un alt mădular din acest trup al Domnului este binecuvântat și folosit de Dumnezeu și este o binecuvântare pentru alții. Cum am spus-o cu ani în urmă, dacă noi dorim ca Dumnezeu să ne binecuvânteze, atunci noi trebuie să ne putem bucura din toată inima când noi aflăm și vedem cum Dumnezeu binecuvântează sau a binecuvântat deja pe altcineva. Abia atunci sosește și ceasul nostru ca să fim și noi binecuvântați de Dumnezeu.

Citat: „Noi știm că invidia a existat printre păstorii lui Avraam și Lot. În acest mod ei trebuiau să se despartă. Noi constatăm că și Moise și Core au avut o ciocnire. Isus și Iuda de asemenea au avut această ciocnire. Întotdeauna a fost același lucru. Așa cum este situația din nou și astăzi. Dacă Adunarea firească și cea duhovnicească se întâlnesc, atunci există întotdeauna o ciocnire. Cea firească încercă să se adapteze/potrivescă celei duhovnicești prin imitații. Dar așa cum s-a întâmplat cu Esau și Iacov, ea nu va reuși”.

Acesta este un gând minunat. Ce a putut face Isus pentru ce a făcut Iuda cu El? Ce a putut să facă Moise pentru ceea ce a făcut Core? Moise trebuia să meargă calea lui hotărâtă

de Dumnezeu, cu poporul lui Dumnezeu și aceasta n-a fost o cale simplă și ușoară. Noi știm și situația cu Iane și Iambre. Moise trebuia să facă niște minuni și să arunce toiagul pe pământ și deodată erau acolo doi bărbați, fiecare își arunca toiagul și iată că și acestea se transformau în șerpi. Poporul era tras în stânga și dreapta, cine are acuma dreptate, cine este trimis de Dumnezeu, unul sau ceilalți doi sau toți trei? De fiecare dată au existat teste/încercări. Dar poporul lui Dumnezeu trebuie să reziste în aceste încercări! Noi toți știm că Iane și Iambre nu au fost de față atunci când Dumnezeu a făcut începutul, când a început această istorie a mântuirii cu poporul Său Israel.

Noi trebuie să mergem întotdeauna la origine, la început, ca să vedem apoi și legătura cu tot ce a avut loc de la început. Noi nu putem face un început propriu acum în mijlocul lucrării, după atâția ani. Nu și iarăși nu! Noi trebuie să ne întoarcem întotdeauna la început. Ne este spus: „întotdeauna a fost același lucru precum este situația și astăzi”. Sunt imitații firești. Oamenii firești fac sau încearcă să facă ceea ce trebuie să facă cei trimiși de Dumnezeu. Acolo începe necazul. După aceea poporul este rupt, este divizat.

În această zi înainte de Cincizecime eu vă spun într-un mod deschis câteva cuvinte: cum a început totul, câți au fost acolo prezenți cu mesajul lui Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu de la început? Câți sunt astăzi? Astăzi ei sunt trași în stânga și-n dreapta și oamenii nu mai știu încotro s-o ia. Dragii mei, în aceste zile Dumnezeu dorește (în aceste zile) să ne dea o posibilitate ca să ne decidem conform Cuvântului Său și să rămânem statornici ca să putem ajunge la țintă. Nici în stânga și nici în dreapta, ci pe o cale clară și dreaptă cu Domnul nostru.

Citat: „Dumnezeu și-a chemat El însuși Adunarea Lui, i-a dat un nume și a separat-o. El Se descoperă de fiecare dată Adunării Sale în fiecare epocă în care au trăit oamenii aceștia, astfel încât predestinarea lui Dumnezeu să poată fi posibilă. Țineți minte: El știe ce este în inimile voastre, El știe care sunt gândurile voastre, orice ați spune voi, El știe care sunt intențiile voastre”. Cuvintele noastre și tot ce gândim în inimile noastre să fie întotdeauna în concordanță.

Odată fratele Branham a spus: „De câte ori mi-au spus frații «eu te iubesc din toată inima»”; și acest bărbat al lui Dumnezeu, cu darul deosebirii a spus: „Eu am știut că ei nu mă iubesc, dar au fost doar niște cuvinte din partea lor”. Dragii mei, Dumnezeu nu dorește doar cuvintele noastre, Dumnezeu dorește să vadă faptele noastre, El dorește ca să posede inimile noastre și acestea să fie în concordanță.

Citat: „Întotdeauna au fost probleme de când Cain l-a omorât pe Abel; de atunci cei firești au încercat (ca) să distrugă influența celor duhovnicești. Același lucru îl găsim și astăzi, în același mod. Este o dovadă pentru faptul că vine din partea lui Satana. Căci este invidie, este gelozie și este imitație a Adevărului”.

Eu pot s-o spun cu o bună conștiință, chiar dacă spun lucrurile în mod direct: eu nu am corectat pe nimeni, nu am criticat pe nimeni care a tradus predicile fratelui Branham; dar ei, de la primul și până la ultimul, au încercat să mă critice frumos. Sunt unii aici care cunosc situația aceasta și pot aprecia lucrul acesta în mod corect. Fratele Pezal mi-a adus o astfel de comparație, pe care o am chiar în birou.

Dragii mei, aici ne este spus despre oamenii duhovnicești și cei firești; unii au încercat să distrugă influența celorlalți. Un om duhovnicesc, care a primit îndurarea lui Dumnezeu, nu va spune niciodată ceva rău despre altcineva. Dacă Pavel – și spun acest lucru cu un scop – a fost atât de cuprins odată și a scris: „*Păziți-vă de câinii aceia; păziți-vă de lucrătorii aceia*

răi”, atunci el nu a fost mânios, ci datorită însărcinării lui el a exprimat îngrijorarea inimii lui și durerea pentru Adunarea lui Dumnezeu. Acest lucru l-a împins să scrie astfel. Noi să nu spunem niciodată astfel de lucruri cu buzele noastre.

Noi credem că Dumnezeu nu Își schimbă niciodată gândul Lui cu privire la lucrurile pe care le-a spus și El le va împlini întotdeauna. Ceea ce a spus Dumnezeu odată aceasta rămâne în vecii vecilor adevărat. Noi ne putem baza pe lucrul acesta. Și pentru acest lucru noi suntem mulțumitori. Gândiți-vă odată la faptul că Dumnezeu ar fi spus astăzi ceva și mâine ar spune altceva. Atunci unde ar putea să se odihnească credința noastră? Noi am fi clătinați în stânga și dreapta. Nu și iarăși nu! Dumnezeul nostru este adevărat și credibil! Toate cuvintele Sale sunt DA și sunt AMIN. Pe aceasta noi ne putem baza și astăzi. Pentru aceasta noi suntem mulțumitori din toată inima.

Dar acum vine un punct și noi trebuie să ne verificăm din toată inima noastră. Citat: „Dar există și o voie îngăduită. Aici este o problemă mare. Dacă noi încercăm să facem ceva în voia Lui îngăduită, El o va permite ca să se întâmple. Și chiar dacă noi lucrăm în voia Lui îngăduită și chiar dacă nu este corect, El va permite ca voia Lui îngăduită să slujească spre slava voii Sale desăvârșite”.

Am înțeles noi lucrul acesta? Chiar dacă aici pe acest pământ mii și mii fac voia îngăduită a lui Dumnezeu, Domnul Dumnezeu va feri Adunarea Lui Mireasă de orice voie îngăduită a lui Dumnezeu și o va conduce în voia Sa desăvârșită astfel ca ea să ajungă la țintă. Altfel nu merge.

Într-un loc fratele Branham a zis că un dolar fals este doar o dovadă că există și un dolar original. Tot astfel există doar un singur original și tot restul sunt doar niște imitații. Dar chiar și voia îngăduită a lui Dumnezeu va trebui să slujească într-un final la proslăvirea Lui, astfel încât să aibă loc voia Lui desăvârșită.

Haideți să presupunem că noi am fost un timp oarecare în această voie îngăduită a lui Dumnezeu. Atunci Dumnezeul Atotputernic, în îndurarea și mila Lui cea mare, Se va îngriji ca poporul Lui să iasă din această voie îngăduită și să intre în voia Sa desăvârșită. Căci doar în voia desăvârșită a lui Dumnezeu putem ajunge la țintă. Deci dacă noi am primit îndurarea lui Dumnezeu, și aceasta eu nu o spun într-un mod ușuratic, atunci noi putem fi plini de încredere în credința noastră că dacă Dumnezeu ne-ar lăsa în voia îngăduită, atunci tot Dumnezeu Se va îngriji ca noi să ajungem în voia Lui desăvârșită.

Nu există nici un om care să fie atât de plin de sine încât să pretindă că el este infailibil și să susțină că el a făcut fiecare pas în credință în voia desăvârșită a lui Dumnezeu. Dragii mei, a existat Unul singur și anume Acela care El însuși era desăvârșit, doar El a fost în fiecare ceas în voia desăvârșită a lui Dumnezeu. Noi ca niște oameni neputincioși de pe acest pământ poate mai greșim ici și colo și ne găsim în voia îngăduită a lui Dumnezeu, dar totuși suntem bucuroși în inimile noastre că această voie îngăduită se va revărsa în voia desăvârșită a lui Dumnezeu și această voie îngăduită va fi nimicită. Intențiile Dumnezeului nostru rămân în vigoare și voia Lui va rămâne și se va face în vecii vecilor pe Pământ, așa cum se face în cer. Aleluia! Aleluia! Lăudat și slăvit sa fie Numele Lui sfânt și scump!

Dacă astăzi ne uităm în urmă la câți ani ai fost tu și eu, fără să luăm în considerare timpul de față, cât timp am fost noi în această voie îngăduită a lui Dumnezeu? Fiecare în adunarea lui sau în biserica lui sau indiferent unde am fost noi. Dar după aceea i-a plăcut lui Dumnezeu să ne descopere voia Lui și noi am putut deosebi care este voia lui Dumnezeu, și anume cea bună, plăcută și desăvârșită.

Acum sosește timpul în care Adunarea Mireasă a Domnului să fie adusă în concordanță cu toată mărturia Sfintei Scripturi și introdusă în această voie bună, plăcută și desăvârșită a lui Dumnezeu. Nu prin niște hotărâri, eforturi, încercări, ci printr-o inimă credincioasă și un duh binevoitor ca să-L urmeze pe Domnul pe toată calea Lui. Nu ne-a fost descoperită voia lui Dumnezeu pas cu pas? Nu am mers din claritate în claritate și din cunoștință în cunoștință? Noi n-am ajuns încă la țintă. Pavel scrie către filipeni „eu nu consider că am ajuns deja la țintă și așa să fi desăvârșit”. Ce apreciere smerită a unui bărbat adevărat al lui Dumnezeu! Ce să spun eu și ce să spunem noi în mijlocul nostru? Că noi suntem niște oameni sărmani care în fiecare zi și în fiecare ceas suntem dependenți de îndurarea lui Dumnezeu. Dar aceasta noi o mărturisim într-un mod sincer. Milă și îndurare ne-a fost dăruită din partea Domnului. Lăudat și slăvit să fie Numele Domnului pentru tot ce a făcut Domnul în noi și cu noi! Noi putem aprecia cât de mare a fost dragostea Lui față de noi și cât efort a depus El deja cu noi și pentru noi și o va mai face în continuare.

Citat: „La Dumnezeu nimic nu merge greșit. El știe exact cât este ceasul și în seara aceasta. Acolo nu este nimic greșit. Fiecare tic-tac este așa cum trebuie să fie, astfel este situația întotdeauna. Noi câteodată suntem de părerea că este greșit, dar El știe că este corect. Și trebuie să fie așa!”

Noi nici măcar nu avem posibilitatea să întrebăm de ce este așa? Cine poate să ne dăruiască un răspuns? Atunci noi am putea începe cu Dumnezeu în Paradis. Oare de ce trebuia să aibă loc acea cădere în păcat? De ce acea despărțire de Dumnezeu? Oare de ce trebuia să vină moartea? Dacă noi începem cu acea întrebare „de ce?”, atunci nu ne vom opri niciodată. Nu și iarăși nu! Suntem convinși deplin că totul decurge corect și la sfârșitul zilelor se va descoperi că Dumnezeu își are și a avut calea Lui cu poporul Său și ceasul a bătut corect și tactul era întotdeauna corect.

Noi am citit-o, acest pasaj este scris direct după acela cu voia îngăduită a lui Dumnezeu. Recitesc ultimele rânduri.

„Dacă noi încercăm să facem ceva în voia Lui îngăduită, El o va permite ca să se întâmple. Și chiar dacă noi lucrăm în voia Lui îngăduită și chiar dacă nu este corect, El va permite ca voia Lui îngăduită să slujească spre slava voii Sale desăvârșite. La Dumnezeu nimic nu merge greșit. El știe exact cât este ceasul și în seara aceasta. Acolo nu este nimic greșit. Fiecare tic-tac este așa cum trebuie să fie, astfel este situația întotdeauna!” Atunci cineva poate întreba: întotdeauna? Întotdeauna înseamnă întotdeauna și dacă noi înțelegem corect, atunci înseamnă că nimic nu este exclus.

Citat: „Ca și la început, Dumnezeu doar a permis să vină păcatul. Acea nu a fost voia Lui desăvârșită”.

Așadar la Dumnezeu totul decurge corect. A fost corect când Eva a ascultat ce a fost spus acolo. A fost corect când Adam a ascultat ce i-a fost spus. Și acum voi puteți spune: oare poate fi corect? În limbajul popular s-ar spune „o explicație lapidară”. Dumnezeu a avut niște atribute în El însuși: El a fost Salvator, Vindecător, Tată și așa mai departe. Atunci fr. Branham spune: cum ar fi putut Dumnezeu să-și descopere toate aceste atribute dacă istoria mântuirii nu ar fi fost așa cum a fost? Așadar la Dumnezeu totul decurge corect și prețios ca aurul.

Și noi am putea spune: Adam, ce-ai făcut? Eva, ce-ai făcut? Dacă eu te voi întâlni, atunci îți voi pune anumite întrebări. Haideți s-o lăsăm la o parte. Sânta Scriptură spune că printr-un singur om a venit moartea peste toți, dar darul fără plată al harului lui Dumnezeu și

viața veșnică a venit de asemenea printr-un singur Om pentru toți aceia care cred. Deci Dumnezeu a făcut ca tot ceea ce a fost îngăduit să fie inclus în planul Lui desăvârșit și lucrurile îngăduite se revărsă în voia desăvârșită a lui Dumnezeu. Și voia desăvârșită a lui Dumnezeu a fost ca El să aibă fii și fiice în împărăția Lui care vor trăi și vor fi veșnic cu El. Prin Golgota această voie desăvârșită a lui Dumnezeu s-a descoperit tuturor aceluia care au fost hotărâți ca să vadă slava lui Dumnezeu.

De ce să ne oprim noi astăzi la lucrurile acelea îngăduite dacă noi putem vedea că tot ceea ce a fost îngăduit în tot decursul Vechiului Testament s-a revărsat în voia desăvârșită a lui Dumnezeu. Acum noi ne concentrăm asupra voii veșnice a lui Dumnezeu, care s-a descoperit în Isus Hristos Domnul nostru. Este așa sau nu este așa? Noi avem parte acum de aceasta.

Citat: „Cuvântul «Adunare» înseamnă deja în sinea lui, «cei chemați afară», aceia care au ieșit afară. *«Ieșiți din mijlocul lor, voi poporul meu și despărțiți-vă de ei poruncește Domnul și nu atingeți nimic necurat atunci Eu vă voi primi»*. Adunarea lui Dumnezeu a ieșit afară din haosul lumii, a fost chemată afară și ei au ieșit afară. Voi nu mai aparțineți lumii. Așa este cum v-am spus-o nu demult în acea seară. Este atunci când voi știți că ați primit această arvună a salvării voastre prin botezul în Duhul Sfânt, îl posedați acum în voi, atunci voi sunteți deja înviați. Noi suntem înviați împreună cu El și în Hristos Isus suntem așezați în locuri cerești. Voi nu mai aparțineți lumii. Dacă voi iubiți lumea și dacă încă aveți dorințe lumești, atunci dragostea lui Dumnezeu nu este încă în voi. Noi suntem liberi de lumea aceasta. Nu mai este nicio dorință în noi după această lume și lucrurile din lume”. Astfel am citit-o și auzit-o noi în aceste pasaje.

Acesta a fost primul pasaj care ne-a amintit de Cincizecime. Cât de clar am auzit-o noi! În Vechiul Testamentul bărbății lui Dumnezeu și poporul lui Dumnezeu au adus jertfe, dar au fost niște animale al căror sânge a fost vărsat și păcatul nu a putut fi iertat. Aceste păcate au fost doar acoperite și viața jertfei nu a putut să vină peste acela care a adus jertfa. Dar acum Hristos, Mielul lui Dumnezeu s-a jertfit El însuși ca un Miel Sfânt și o Jertfă Sfântă, fără pete și zbârcituri ca să ne răscumpere pe noi, să ne dăruiască iertare. Și cine pune sub semnul întrebării iertarea pe care a primit-o un copil al lui Dumnezeu, acela este vinovat de sângele și de Trupul lui Isus Hristos, fiindcă trupul lui Isus Hristos, până la ultimul mădular este sub Sângele Mielului, inacuzabil în fața lui Dumnezeu.

Noi trebuie să recunoaștem din nou importanța Golgotei și s-o primim prin credință în inimile noastre. Aici ne-a fost spus dacă Duhul Sfânt se va coborî... Eu am spus în introducere că noi nu ne putem concentra tot timpul pe trecut și în același timp să și înaintăm. Ceea ce a fost în trecut este trecut, noi putem să ne preocupăm doar cu ceea ce este în prezent. Noi vedem că așa cum Cuvântul făgăduinței lui Dumnezeu a devenit trup în Hristos, tot așa, la sfârșitul zilelor, Cuvântul făgăduinței va deveni trup în Mireasă, la fel precum în Mire. Și așa cum Duhul a venit peste El, tot așa va veni peste toată Adunarea Mireasă.

În predica Semnul fratele Branham a spus: viața lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a revenit la Cincizecime peste toți aceia care au fost răscumpărați prin Sângele Mielului. Dragii mei, acesta a fost răspunsul lui Dumnezeu. Noi venim la Domnul, El ne primește, dar după aceea noi avem nevoie de acest răspuns dumnezeiesc. Isus a zis: „*Căci așa se cade ca să împlinim tot ce trebuie împlinit*”. Ioan s-a împotrivit la început, dar după ce a fost botezat Isus, cerul s-a deschis și Duhul lui Dumnezeu s-a coborât peste El. Dragii mei, în aceste zile

să fie și peste noi un cer deschis și Duhul Sfânt să vină peste cei răscumparați prin sânge. Nu este meritul nostru, dar ne-a fost făgăduit din partea lui Dumnezeu. Căci este scris: „*Pocățiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre. Apoi veți primi darul Sfântului Duh*”.

Dragii mei, eu nu fac parte din rândul acelor care se laudă cu ce au făcut și cu ce n-au făcut, dar în zilele din toată săptămâna trecută am avut o greutate pe inima mea. Am zis, eu nu voi mânca și nu voi bea, eu doresc ca Dumnezeu să-Și atingă ținta Lui cu noi. Și eu m-am hotărât ca să nu predic, ci să fac ceea ce au făcut cei de la Cincizecime. Când a predicat Petru? După revărsarea Sfântului Duh, nu înainte. După. Și eu predic înainte? Cine dintre noi poate crede astăzi că Dumnezeu ne poate dăruia o Cincizecime dacă noi stăruim într-un gând în rugăciune și stăm înaintea lui Dumnezeu? Eu am spus-o Domnului, cum să predic eu și după aceea noi să mergem acasă și nici un om n-a primit și n-a trăit ceea ce a fost făgăduit și predicat Adunării?

Ioan a văzut Duhul lui Dumnezeu pogorându-se. Acest Duh a venit peste Isus și El este Acela care botează cu Duh Sfânt și cu foc. Ioan a zis: „*Eu nu-L cunoașteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: «Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc»*”.

Noi să punem la o parte tot ce ne împiedică, și în credință deplină să-I mulțumim Domnului și într-adevăr să ne rugăm. Dar nu doar ca să cerem puțin ceva, ci rugăciunea noastră să fie legată cu o mulțumire din inimă. Să spunem Domnului că noi nu doar am auzit Cuvântul Lui, ci noi îl credem din toată inima.

Citesc din nou ceea ce a spus fr. Branham: „Așa este cum v-am spus-o nu demult în acea seară. Este atunci când voi știți că ați primit această arvună a salvării voastre prin botezul în Duhul Sfânt, îl posedați acum în voi” – dacă Acesta este acum în voi, dacă voi o știți, nu dacă voi o considerați sau dacă voi sunteți de părere, ci dacă o aveți, dacă voi ați primit-o, dacă o posedați în voi, dacă o posedați și dacă o știți – „atunci voi sunteți deja înviați”. Este aceasta în noi încă doar o nădejde, o dorință? Sau nădejdea a devenit deja o realitate? Dragii mei, nu este suficient doar să vorbim despre ultima vorbire a lui Dumnezeu, să privim aceste adevăruri biblice și să predicăm despre ele. Petru nu a predicat despre Cincizecime și chiar atunci când era în casa lui Corneliu, el încă era la începutul predicii sale, el nu a ajuns până la tema Cincizecimii și Sânta Scriptură spune că Duhul Sfânt a căzut peste toți aceia care erau adunați acolo. Ce a fost? Ei au fost înfomețați și însetați și s-au adunat în fața lui Dumnezeu. Ei au recunoscut imediat că au nevoie de Dumnezeu, că au nevoie de această putere dătătoare de viață a Duhului, astfel ca aceste trupuri muritoare să poată fi schimbate și să devină niște trupuri de înviere.

Duhul Sfânt a venit peste toți, dar prin faptul că noi am făcut niște experiențe oarecare și spunem: „Mda, dacă îmi merge așa cum i-a mers aceluia, atunci renunț!” Să lăsăm la o parte astfel de gânduri. Acestea sunt doar niște obstacole. Haideți să ne concentrăm asupra voii desăvârșite a lui Dumnezeu. Poate că în această privință și noi suntem în voia îngăduită până acum și Domnul Dumnezeu ne-a condus până aici prin îndurarea Lui, dar astăzi El dorește să ne spună, „Eu doresc să vă introduc în voia Mea desăvârșită”. Și ce a spus El atunci? „Eu am venit ca voi să aveți viața și s-o aveți din belșug”. Ioan a spus: „Eu vă botez cu apă spre pocăință, dar Cel ce vine după mine vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”. Dumnezeu dorește să facă lucrul acesta. Acum este timpul cel mai bun care a existat din zilele apostolilor încoace pentru o revărsare a Duhului Sfânt. Acum la sfârșitul zilelor este

vestit din nou Cuvântul curat, Sămânța este semănată în inimile credincioșilor. Între timp, în secolele trecute și în special de la începutul ultimului secol, Duhul Sfânt a căzut peste foarte mulți. Eu nu sunt astăzi aici ca să critic pe cineva, dar la început totul a fost minunat, acolo n-a existat niciun fel de ierarhie, n-au fost niște arătări ale eu-lui propriu, ci acolo copiii lui Dumnezeu s-au adunat și fiecare a slujit cu darul pe care l-a primit din partea lui Dumnezeu.

Voi știți, eu am fost în multe țări din lumea aceasta. În Anglia au fost doi frați, frații Jeffrey pe care Dumnezeu i-a folosit într-un mod deosebit după Wigglesworth. Fratele Branham i-a amintit și el o dată într-o predică. Eu am avut ocazia să vorbesc în acea adunare și acolo a venit acel președinte îmbrăcat ca fiecare preot; cu gulerul acela întors, la fel ca orice alt cleric din altă biserică. Eu m-am gândit în inima mea, dacă acești bărbați ai lui Dumnezeu pe care Domnul i-a folosit la începutul trezirii, dacă ei ar vedea ce se întâmplă azi acolo, ei s-ar răsuci în mormânt. Toți au copiat în fel și chip ce au lăsat în urmă.

Noi ca Adunarea Dumnezeului Celui viu, nu suntem aici ca să-i copiem pe alții care au rămas în urmă și să-i imităm, ci noi suntem acolo ca să mergem toată calea lui Dumnezeu până la sfârșit. Ar fi bine să nu se arunce cu ouă stricate în acești bărbați mari ai lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu ar fi în mijlocul nostru și puterea lui Dumnezeu s-ar descoperi, atunci aș fi de acord cu aproape totul. Noi trebuie să fim de acord cu multe, dar mai întâi trebuie să fim gata să credem Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris.

Pentru mâine eu m-am hotărât să nu predic. Eu am spus, noi ne adunăm și vedem ce se va întâmpla. Eu nu o știu. Dar noi ne adunăm în credință și prin credință. În aceste două zile trebuie să se întâmple ceva, noi trebuie să avem o întâlnire cu Dumnezeu, noi nu vom strica scaune aici, nici nu vom provoca deranj, dar prin credință ne vom apropia de Dumnezeu și vom spune: „O, Doamne, noi am crezut Cuvântul Tău, l-am primit în noi, îngăduie Tu, Doamne ca puterea Ta dătătoare de viață, puterea Duhului Sfânt să vină peste noi la fel cum a fost atunci la Cincizecime. Câți dintre noi văd această necesitate pentru o astfel de trăire? Noi toți suntem adunați aici și nimeni nu vede cine ridică mâinile. Puteți s-o faceți. Cine crede lucrul acesta? Mulțumesc, mulțumesc! Dumnezeu a văzut mâinile voastre.

Eu vă spun adevărul, dacă noi nu suntem în posesia untdelemnului, atunci nu vom intra în slavă când Domnul va veni, chiar dacă suntem niște fecioare curate și înțelepte. Atunci puterea lui Dumnezeu nu va fi în noi și schimbarea trupurilor noastre muritoare nu va fi posibilă. Așa cum este scris: „*Dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus Hristos dintre cei morți locuiește în voi, atunci Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare din pricina Duhului Său care locuiește în voi*”. Adică acest Duh trebuie să locuiască în noi. Și trebuie să se odihnească în noi, să rămână în noi. Numai așa poate fi puterea lui Dumnezeu în noi.

Botezul cu Duhul Sfânt nu face din noi niște copii ai lui Dumnezeu, ci noi devenim copii ai lui Dumnezeu prin credința în Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru. De aceea a spus Mântuitorul nostru: „*Rămâneți în cetate până când veți fi îmbrăcați cu puterea de sus*”. El nu a spus: până când veți fi credincioși. Nu! El nu a spus: până când veți deveni copii ai lui Dumnezeu. Nu și iarăși nu! El a spus: așteptați până când veți fi îmbrăcați cu puterea de sus. Această echipare, această armură, de aceasta avem noi nevoie într-un mod foarte, foarte urgent și Domnul dorește să ne-o dăruiască. Cerul este deja deschis, noi nu trebuie să ne rugăm ca să se deschidă cerul; perdeaua este deja despăcată, calea este deja liberă. Dumnezeu S-a împăcat cu omenirea. Păcatele noastre sunt iertate. Noi suntem o proprietate a lui Dumnezeu, noi am devenit copii ai lui Dumnezeu, dar noi dorim să avem

parte de prima înviere. Noi dorim să facem parte din rândul Miresei. Noi dorim să fim de față la ospățul Mielului și pentru aceasta este necesar ca noi să primim această putere a lui Dumnezeu, puterea Duhului Sfânt. Cincizecimea este ocazia cea mai bună pentru acest scop. Nu vă faceți griji pentru nimic. Credeți doar, credeți doar și se va împlini. Noi nu trebuie să facem lucruri personale, ci Duhul Sfânt, El va lucra totul. Lăudat și slăvit să fie Numele Lui.

Nu vă faceți nici un fel de griji, eu nu îmi fac nici un fel de grijă, eu doar am spus-o Domnului. Dar eu mă voi feri să-I prescriu Lui ceva ce să facă El. Eu pot să-I cer totul, în special dacă este vorba despre împlinirea unei făgăduințe pe care El a dat-o. Dar noi rămânem deschiși înaintea feței Sale și vom face totul în ce ne conduce El să facem. Chiar dacă spun în rugăciune o, Doamne, eu nu sunt de acord să predic și eu doresc ca Duhul Sfânt să cadă, atunci totuși eu mai trebuie să spun făcă-se voia Ta, nu voia mea. Noi venim astfel cu niște inimi deschise, fără niciun fel de fanatism, venim înaintea Dumnezeului nostru. Și eu sunt convins că El ne-o va dărui din belșug.

Așa cum am spus-o deseori, eu doresc să vă revăd pe toți la Domnul. Noi împreună dorim să sărbătorim cina Domnului împreună cu Avraam, Isaac și Iacov. Dumnezeu a numit pe proroci „dumnezei”, dar lor nu le-a fost dat doar Cuvântul, peste ei a venit și Duhul. Prin Duhul le-a fost dată această inspirație și descoperire a Cuvântului. Ambele lucruri formează o unitate. Noi să putem crede din toată inima și să fim relaxați înaintea lui Dumnezeu, să nu luptăm, să nu ne sforțăm ci să avem o încredere bazată pe credința în Domnul nostru și să spunem: O, Doamne Tu ești Acela care botezi cu Duh Sfânt și cu foc. Peste Tine, ca Fiul lui Dumnezeu, s-a pogorât Duhul, astfel ca cu același Duh să înzestrezi/îmbraci și să botezi pe toți fiii și toate fiicele lui Dumnezeu. Trup din trupul Lui și os din oasele Sale, Duh din Duhul Lui, Cuvânt din Cuvântul Lui așa cum am auzit-o noi deseori. Va fi o Mireasă a Cuvântului. Nu o mireasă a literei, ci a Cuvântului.

Domnul nostru spune: „*Cuvintele pe care Eu vi le-am spus sunt Duh și sunt viață*”. Nu o literă moartă, ci Duhul lui Dumnezeu, viața lui Dumnezeu în toți aceia care au primit și au crezut Cuvântul lui Dumnezeu. Puteți voi toți să credeți lucrul acesta? La Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile. Lui, Domnului și Răscumpărătorului nostru care pentru noi, cei răscumparați, a îndurat totul, Ghetsimani, Golgota, El care a murit pentru noi, El a înviat pentru neprihănirea noastră și S-a înălțat în cer și a revărsat Duhul, să-I fie cinstea și slava!

Astăzi El este Același precum a fost și ieri și de aceea El astăzi va face același lucru. Tot ce a îngăduit Dumnezeu nu ne va opri și nu-L va opri pe El ca voia Lui desăvârșită să se îplinească în mine, în tine, în noi toți, în Adunarea Lui. Dacă aș putea să cred totul din inimă, atunci eu cu o săritură aș sări peste amvonul acesta. Eu sunt convins că planul veșnic al Dumnezeului nostru se va împlini și va ajunge la desăvârșire așa cum l-a hotărât El înaintea întemeierii lumii. Nici o împrejurare nu schimbă ceva la acest sfat. Dumnezeu este suveran peste tot și peste toate. Totul trebuie să se îplinească și se va împlini. Acest lucru ne bucură, ne scoate din această existență limitată, ne pune pe un teren înalt, ne unește cu Dumnezeu și în interiorul nostru ne dă o siguranță și o bucurie ca să putem spune: O, Doamne, noi ne putem baza pe Tine, Tu îplinești tot Cuvântul Tău. Noi ținem tare de acest Cuvânt până când Tu îl vei împlini. Și spunem așa cum a spus Maria: „*Iată roaba Domnului, făcă-mi-se după cuvintele tale*”. Astăzi și noi putem s-o spunem: O, Doamne fă Tu în mine așa cum ai spus, făcă-mi-se conform Cuvântului Tău celui sfânt și minunat.

Da, noi toți să cugetăm atât de mult la aceste lucruri și să fim atât de înfometați după voia lui Dumnezeu încât să nu mai putem dormi. Ferice de cei însetați și înfometați, căci ei

vor fi săturați. Dumnezeu va astâmpăra foamea noastră. Lăudat și slăvit să fie Numele Lui cel Sfânt. Amin! Haideți să ne ridicăm și să ne rugăm, să-I mulțumim împreună Domnului și să-I aducem Lui rugăciunile prin credință ca El să împlinească tot ce a făgăduit. Aleluia!

Credinciosule Dumnezeu în seara aceasta eu Îți mulțumesc din toată inima; ceasul Tău este exact și bate la secundă, totul bate corect și totul se împlinește la timpul pentru care Tu l-ai hotărât. Credinciosule Dumnezeu, descoperă în aceste zile puterea Ta cea mare și slava Ta astfel încât noi să trăim că cerul este deschis și că Duhul Sfânt se coboară. Credinciosule Dumnezeu, noi Îți mulțumim! Tu ești Acela care botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Tu ești în mijlocul nostru, Tu acum treci printre rândurile noastre. Aleluia! Laudă, cinste și onoare să fie adusă Domnului care umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur ca să-Și confirme Cuvântului Său și să reverse Duhul Său cel Sfânt peste toți și în seara aceasta peste noi. Aleluia! Aleluia! Laudă, cinste și onoare să-Ți fie adusă Ție!

Îți mulțumesc, o, Doamne pentru prezenta Ta simțibilă. Ea este prețioasă pentru noi, ea este dragă și plăcută, ea ne dăruiește pacea Ta ca și când Tu ai fi dorit să ne spui, „Pacea Mea să fie cu Tine” așa cum ai spus-o și atunci când ai fost pe acest Pământ. Credinciosule Dumnezeu, dăruiește și această unitate deplină; când ne rugăm, noi să ne rugăm cu toții, când mulțumim, să mulțumim cu toții, când cântăm, să cântăm cu toții. O, Doamne, adu-ne sub directă conducere a Duhului Tău, ajută-ne să devenim liniștiți în prezența Ta.

Îți mulțumesc pentru faptul că noi avem această comparație cu Duhul Tău care plutea clocind peste ape. Dacă Cuvântul vorbit era dat atunci de la Tine venea o căldură ca să producă viață. O, Doamne, din Duhul Tău care El plutește peste noi, vine peste noi căldură, vine foc, Tu botezi cu Duh și cu foc. Eu Îți mulțumesc că Tu aduci la viață tot ce a fost spus prin Cuvântul Tău, toate cuvintele și toate făgăduințele care au fost date Adunării Tale.

Credinciosule Domn, primește-ne pe toți, adu-ne pe toți în concordanță cu Cuvântul și cu Duhul Tău. Noi să simțim această căldură, această siguranță și dragoste dumnezeiască. O, Doamne, eu Îți mulțumesc, Te proslăvesc și Îți aduc închinarea mea. Dacă am fost conduși până aici în mod minunat fără ca noi să pretindem că am împlinit voia desăvârșită a lui Dumnezeu în toate lucrurile și Tu ai fost îndurător cu noi, atunci ce ar trebui să se întâmple acum când noi suntem pe cale să intrăm în voia Ta dumnezeiască, voia cea bună, plăcută și desăvârșită a lui Dumnezeu?

O, Doamne binecuvântează tot poporul Tău într-un mod deosebit acum la sfârșit, așa cum ai făcut-o și la început. Tu ești aproape de noi. Aleluia! Aleluia! Laudă, cinste și onoare să fie adusă Ție! O, Doamne ajută-ne să facem parte din rândul acelor care cred fiecare Cuvânt, care cred fiecare făgăduință și să trăim și împlinirea lor. Aleluia! O, Dumnezeule privește pe frații noștri care au venit de departe și uită-te și la surorile noastre. Cum a fost în trecut în Ierusalim, când au fost adunați acolo din 17 sau 18 națiuni. O, Doamne și noi suntem adunați aici din multe țări, adunați în acest loc, nu ca să auzim o predică de Cincizecime, ci ca noi să trăim revărsarea Duhului Tău Sfânt, noi s-o trăim! O, Doamne Îți mulțumesc! Aleluia! Mulțumiri, cinste, laudă și închinare să-Ți fie aduse Ție! Aleluia! Cinste lui Dumnezeu! Laudă Ție! Amin.